

Arrest

nr. 68 960 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 september 2011 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.02.2011 werd ingediend en dd. 12.06.2011 geactualiseerd werd door :

(A.L.) (...)

nationaliteit: Marokko

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene beweert dat zij door enorme problemen haar land van herkomst verlaten heeft aangezien zij voor haar vrijheid en leven bedreigd zou worden doch legt zij geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene vreest voor haar vrijheid en leven volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden.

Het feit dat betrokkene gehuwd was waarmee zij samenwoonde vormt geen buitengewone omstandigheid aangezien betrokkene en haar echtgenoot niet meer samenleven.

Het feit dat betrokkene sinds enkele jaren in België verblijft, (betrokkene beweert Frans en Nederlands te spreken, cursussen gevolgd te hebben, werkbereid te zijn, een grote vrienden- en kennissenkring te hebben opgebouwd, duurzame sociale bindingen te hebben en subliem geïntegreerd te zijn), verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. De elementen m.b.t. de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit in aanraking kwam met het gerecht en een blanco strafregister heeft dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Wat het invoeren van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar betrokkene niet aantoonbaar dat er nog andere familieleden van haar in België verblijven. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

De wet van 22.12.1999 was een enige en unieke operatie, de criteria voor regularisatie vermeld in deze wet zijn dan ook niet van toepassing op de aanvraag tot regularisatie op grond van art. 9bis van de wet van 1980.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomst-documenten (art. 7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“a) Schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht Volledig ten onrechte krijgt verzoekster een beslissing tot ontvankelijkheid aangaande het verzoekschrift conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Dat verzoekster zich in een werkelijk zeer precaire situatie bevindt. Dat haar echtgenoot, de heer (R.H.), eenzijdig en op eigen initiatief de relatie met verzoekster heeft beëindigd en onmiddellijk de Dienst Vreemdelingenzaken heeft gecontacteerd, met het oog op het afnemen van haar verblijfsvergunning. Dat verzoekster momenteel geen enkele steun heeft, en dat zij, alhoewel zij altijd haar echtgenoot zeer plichtsgetrouw steunde, toch deze laatste er alles aan doet om haar verblijfsvergunning af te nemen, en dit om geen onderhoudsgeld te moeten betalen. Dat zij, door het bevel om het grondgebied te verlaten alsook de weigeringsbeslissing aangaande het verzoekschrift conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zich momenteel in een onmenselijke situatie bevindt, zonder enige vorm van maatschappelijke dienstverlening. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken, volledig ten onrechte de aanvraag conform artikel 9bis als onontvankelijk hebben afgewezen. Het dient evenwel benadrukt te worden dat er een manifeste schending is van de motiveringsplicht. Dat verzoekster, via haar raadsman, in het schrijven per fax dd. 12.06.2011, aan de Dienst Vreemdelingenzaken kenbaar heeft gemaakt dat verzoekster aan alle voorwaarden voldoet om in België haar verblijfsvergunning terug in ontvangst te nemen: inderdaad is het zo dat bijzonder schrijnende situaties dit in casu rechtvaardigen, alsook beschikt verzoekster over voldoende bestaansmiddelen, daar zij kan aantonen werknemer te zijn in België, zodat zij niet ten laste valt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt. Eveneens werd in bijlage een kopie van arbeidsovereenkomst bezorgd. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet alleen geen gevolg hebben gegeven aan dit schrijven, er werd evenmin enig antwoord geformuleerd op dit schrijven. Dat verzoekster evenwel benadrukt dat zij aan alle voorwaarden voldoet om haar verblijfsvergunning terug in ontvangst te nemen, daar bijzonder schrijnende situaties dit in casu rechtvaardigen. Dat verwerende partij hier geenszins rekening mee houdt, en zomaar verzoekster een weigeringsbeslissing betekent aangaande het verzoekschrift conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zonder hierop enige motivering te bezorgen aangaande het schrijven van de raadsman van verzoekster dd. 12.06.2011. Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekster. De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. ‘Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31). Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 198 1-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.). De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 2.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel een feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel bij de voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St. THIJIS, nr. 24.651, 1.8 september 1984, RW., 1984-85, 946; LAMBRECHTS. W. Geschillen van bestuur. 43). De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.”

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Verzoekster betoogt dat ten onrechte een beslissing tot onontvankelijkheid werd genomen. Ze stelt dat ze zich door de beslissing in een onmenselijke situatie bevindt. Ze verwijst naar haar faxbericht van 12

juni 2011 en is de mening toegedaan dat de gemachtigde geen gevolg heeft gegeven aan deze brief en evenmin hierop heeft geantwoord.

Verzoeksters beschouwingen missen feitelijke grondslag. De bestreden beslissing is wel degelijk gemotiveerd *“onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.02.2011 werd ingediend en dd. 12.06.2011 geactualiseerd werd”*. In de bestreden beslissing werd wel degelijk rekening gehouden met het schrijven van 12 juni 2011 van verzoekster en wordt afdoende gemotiveerd dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom verzoekster haar aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Zo wordt in de bestreden beslissing wel degelijk rekening gehouden met verzoeksters verwijzing naar het arbeidscontract. In de bestreden beslissing wordt geconcludeerd dat het feit dat verzoekster sinds enkele jaren in België verblijft, (*“betrokkene beweert Frans en Nederlands te spreken, cursussen gevolgd te hebben, werkbereid te zijn, een grote vrienden- en kennissenkring te hebben opgebouwd duurzame sociale bindingen te hebben en subliem geïntegreerd te zijn”*), niet verantwoordt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend en dat *“de elementen met betrekking tot de integratie het voorwerp kunnen uitmaken van een eventueel onderzoek conform artikel 9.2 van de wet van 15.12. 1980”*.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om verzoekster een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, diende verwerende partij na te gaan of verzoeksters aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. De vreemdeling moet klaar en duidelijk in zijn aanvraag vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid oordeelde op niet kennelijk onredelijke wijze dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk is. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC